

Dosarul nr. 2ra-314/21

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) jud: V. Schibin

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) jud: D. Corolevschi, D. Stănilă, E. Bejenaru

ÎNCHEIERE

3 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Luța,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul de
Excelență în Securitatea Frontierei al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii
Moldova împotriva lui Nicolae Luța cu privire la încasarea cheltuielilor de instruire
și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 20 august 2019, Centrul de Excelență în Securitatea Frontierei a depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Luța solicitând încasarea sumei
de 7 449,09 lei cu titlu de cheltuieli pentru instruire, a sumei de 1 299,70 de lei cu
titlu de valoare restantă a uniformei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 31 iulie 2018 Nicolae Luța a înaintat
conducerii Centrului de Excelență în Securitatea Frontierei cerere privind
participarea la concursul de admitere la studii, iar la 10 august 2018, prin ordinul
Directorului Centrului de Excelență în Securitatea Frontierei nr. 1/ev, pârâtul a fost
admis la studii în instituția de învățământ.

La 3 septembrie 2018 Nicolae Luța a semnat contractul nr. 1861 privind
realizarea studiilor în cadrul Centrului de Excelență în Securitatea Frontierei în
grupele cu finanțare bugetară și plasarea tinerilor specialiști în câmpul muncii, iar la
13 noiembrie 2018, pârâtul a înaintat Directorului Centrului de Excelență în
Securitatea Frontierei cerere prin care a solicitat să fie exmatriculat din cadrul
instituției de învățământ din proprie inițiativă.

La 13 noiembrie 2018, prin ordinul Directorului Centrului de Excelență în
Securitatea Frontierei nr. 31/ev, pârâtul a fost exmatriculat în conformitate cu
prevederile pct. 83 lit. a) din Regulamentul cadru de organizare și funcționare a
instituțiilor de învățământ profesional tehnic postsecundar și postsecundar
nonterțiar, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației nr. 550 din 10 iunie 2015.

Acțiunea s-a întemeiat pe prevederile pct. 3.3. lit. e) al Contractului nr. 1861 din 3 septembrie 2018, potrivit căruia, pârâtul și-a asumat obligația de plată pentru echipament și instruire în cazul exmatriculării.

Iar, conform certificatului-calcul nr. 75/2018 pentru instruirea pârâtului în perioada 3 septembrie 2018-13 noiembrie 2018, reclamantul a suportat cheltuieli în mărime de 7 449,09 lei.

Totodată, conform prevederilor anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 434 din 19 iunie 2012 cu privire la Poliția de Frontieră, pârâtul urmează să compenseze cheltuielile pentru uniformă în sumă de 1 299,70 de lei.

Reclamantul a menționat că încercările de soluționare amiabilă a litigiului nu s-au soldat cu vreun rezultat.

Prin hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul central, s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de Centrul de Excelență în Securitatea Frontierei împotriva lui Nicolae Luța.

S-a încasat de la Nicolae Luța în beneficiul Centrului de Excelență în Securitatea Frontierei suma de 7 449, 09 lei cu titlu de despăgubire a cheltuielilor de întreținere în cadrul procesului de instruire și suma de 1 299, 70 lei cu titlu de despăgubire a valorii restante a uniformei, iar în total suma de 8 748, 79 lei.

S-a încasat de la Nicolae Luța în beneficiul Statului suma de 270 de lei cu titlu de plată a taxei de stat.

La 27 noiembrie 2019, Nicolae Luța a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii, iar la 8 aprilie 2020 a depus cerere de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii și pronunțarea unei soluții noi prin care acțiunea înaintată să fie respinsă.

Prin decizia din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Nicolae Luța și s-a menținut hotărârea din 29 octombrie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul central.

În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că la situația din 3 septembrie 2018, momentul încheierii Contractului nr. 1861, pârâtul Luța Nicolai, în accepțiunea art. 51 alin. (1) din Codul Familiei, avea vârsta majoratului.

Astfel, pârâtul Nicolae Luța, fiind persoană cu deplină capacitate de exercițiu, fiind matur, la încheierea Contractului privind realizarea studiilor în cadrul Centrului de Excelență în Securitatea Frontierei în grupele cu finanțare bugetară și plasarea tinerilor specialiști în câmpul muncii nr. 1861 din 03.09.2018 și-a asumat obligații civile, iar ca rezultat al neexecutării corespunzătoare a obligațiilor asumate, îi revin consecințele juridice pe care și le-a asumat la încheierea contractului.

Fiind întrunit temeiul contractual privind obligația de plată în cazul exmatriculării pârâtului din cadrul instituției reclamantului, prevăzută în contract competența reclamantului de evaluare a cheltuielilor, fiind efectuate calcule detaliate a cheltuielilor suportate de către reclamant în cadrul instruirii pârâtului, corectitudinea cărora nu a fost combătută, fiind apreciate ca corecte, Colegiul instanței de apel a constatat întrunirea temeiului legal privind încasarea de la pârât în contul reclamantului a cheltuielilor suportate în cadrul procesului de instruire profesională în sumă de 7 449,09 lei și pentru uniformă în sumă de 1 299,70 de lei.

La 30 decembrie 2020, prin intermediul poștei (f.d. 104), Nicolai Luța a declarat recurs împotriva deciziei din 8 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, cu referire la prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a) b), c) din Codul de procedură civilă, recurentul a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și ilegală.

A menționat că instanța de apel n-a ținut cont de prevederile articolelor 21 alin. (1), (2) și 22 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 140 din 14 iunie 2013 și art. 7 din Legea nr. 315 din 23 decembrie 2016.

Recurentul consideră că soluția instanței de apel este eronată, deoarece concluziile ei sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, contractul nr. 1861 nu conține prevederi privind condiții de instruire pentru elevii ce cad sub incidența art. 4 alin. (6) din Legea nr. 315 din 23 decembrie 2016 privind prestațiile sociale pentru copii, fiind încălcate normele de drept, prin neaplicarea acestora, precum și instanța a refuzat să constate circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

A menționat că concluzia instanței privind netemeinicia obiecțiilor sale privind calcularea diferenței de calcul dintre quantumul indemnizației neachitate și plata prejudiciului admisibil, este eronată, deoarece prevederile Hotărârii de Guvern nr.870 din 28 iulie 2004, pertinente cauzei, prevăd acordarea ajutorului statal pentru elevii orfani, din categoria cărora face parte inclusiv și el, indiferent de vârsta deținută la acel moment.

În acest sens, a menționat că potrivit Dispoziției nr. 06 din 20 ianuarie 2014 cu privire la statutul de copil rămas fără ocrotirea părintească, el a fost recunoscut copil orfan rămas fără ocrotirea părintească.

Prin urmare, consideră că legea îi acordă dreptul la indemnizațiile lunare de care nu a beneficiat din motivul neexecutării obligațiilor stabilite prin lege de către Centrul de Excelență în Securitatea Frontierei și acest drept poate fi exercitat în procesul prezentului litigiu civil prin invocarea obiecțiilor de a respinge acțiunea reclamantului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 12 noiembrie 2020 (f.d. 87) și a fost recepționată de către recurent la 16 noiembrie 2020 (f.d. 88).

Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 30 decembrie 2020 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin referința din 22 februarie 2021, reprezentantul intimatului, a solicitat declararea inadmisibilității recursului depus de Nicolai Luța, conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea

Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Nicolai Luța nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Nicolai Luța.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu